

'Het Bijenhuis werkt oecumenisch'

Op 20 april op bezoek bij het Bijenhuis. Nu eens niet alleen om inkopen te doen, maar met name voor een praatje met bedrijfsleider Roel Ten Klei. 'Om 10 uur drinken we koffie. Dan zie ik je wel'.

En ja hoor, daar zit de hele familie dan: het winkelpersoneel, de mensen van de werkplaats, het secretariaat van de VBBN, de bureauredactie van BIJEN. Je vindt sinds 2003 hun konterfeitsels in de Prijslijst, maar eigenlijk moet je ze ook horen en meemaken. Hollands gezellig. Na een half uur echter ad rem: terug naar de zaak, terug naar wat elk van hen bezig houdt.

180

Voor Roel ten Klei: een praatje over het Bijenhuis. Hij is er meteen glashelder over: 'Het Bijenhuis is het aanspreekpunt voor imkerend Nederland. We hebben hier de hele week door met imkers te maken. En niet alleen in persona, wat natuurlijk het gezelligst is, maar ook via telefoon, fax en e-mail. Dat betreft natuurlijk meestal bestellingen. Maar vaak willen mensen ook informatie, advies of zitten voor hun voorgenomen activiteiten binnen hun vereniging om tips en goede raad verlegen. Even het Bijenhuis bellen. Die zijn er altijd. Totdat wij moeten laten weten dat op dit moment al onze lijnen bezet zijn. Daarbij handelen we overigens altijd zonder onderscheid des persoons. Alle imkers, van welke organisatie ook, zijn ons even lief. Beginners proberen we natuurlijk wel voor onze organisatie, de VBBN, te strikken, maar we stoken nooit in een goed huwelijk.'

Het Bijenhuis en VBBN

Dat leidt tot de vraag over de relatie tussen het Bijenhuis en de VBBN. 'Het Bijenhuis en de VBBN hebben alles met elkaar te maken'. Betekent dat dan ook dat jullie voorzitter Jos Plaizier hier binnen kan komen stappen en tegen jou zeggen kan: je moet meer Thyvar verkopen en daar eens flink reclame voor gaan maken? 'In principe zou dat kunnen maar dat gebeurt in de praktijk niet. Bij mijn aantreden heb ik de volmacht gekregen om op mijn manier de afdeling Handel rendabel te laten draaien – in ieder geval geen verlies te lijden. Zolang dat gebeurt, kan ik mijn gang gaan d.w.z. mijn eigen beleid voeren. Overigens is er eenmaal per maand overleg tussen het bestuur van de VBBN en de afdeling Handel en daarin praten we met elkaar de zaken door en maken we afspraken'. Betaalt de VBBN-imker nu ook mee aan het in stand houden van het Bijenhuis? 'Hier moet je onderscheid

maken tussen het Bijenhuis en de afdeling Handel. Het Bijenhuis is een breder begrip dan de afdeling Handel: winkel en werkplaats. Je zou eerder kunnen zeggen dat een rendabel draaiende afdeling Handel de vereniging en daarmee het Bijenhuis op de been houdt. Uit de contributie die de VBBN-leden betalen gaat een deel naar het onderhoud van dit gebouw. Want dat kost geld. De afdeling Handel – wij werken met gescheiden boekhoudingen – neemt tweederde deel van dat onderhoud voor haar rekening; de vereniging en dus ook de VBBN-imker één derde deel'. Het komt er dus op neer dat bijvoorbeeld een ABTB-imker in gelijke mate gebruik kan maken van de afdeling Handel maar via zijn contributie niet bijdraagt aan de één derde onderhoudskosten van het gebouw. 'Dat klopt'.

Functies

Aan de hand van de jaarlijks uitkomende prijslijst krijg je een indruk van de functies en taken van de afdeling Handel. We lopen het e.e.a. even kritisch na. Over honingverkoop: 'We verkopen honing op beperkte schaal. We hebben geen afzetkanalen. Die zou je wel kunnen ontwikkelen, maar daar doen zich een paar problemen voor: de aanvoer van Nederlandse honing verloopt heel verschillend en het aanbieden van een eensoortige kwaliteit is eigenlijk niet mogelijk. In- en verkoop van honing is momenteel een bijzaak. Natuurlijk kan iemand uit Wageningen of Bennekom hier wel een potje honing komen kopen'. Voor al die andere producten die je in de prijslijst tegenkomt (zaden, boeken, medicinale bijenproducten, cadeau-artikelen, zepen en crèmes en zo meer) geldt volgens

Roel de oeroude regel: Alle beetjes helpen. Wel moet je er via bijvoorbeeld een inlegvel in het blad BIJEN telkens de aandacht op vestigen.

Wat depots en winkeltjes betreft: 'We kennen twee soorten depots:

1. de verenigingsdepots: de beheerders komen hier hun spullen halen – we brengen ze ook wel als het in een bulk gaat – krijgen korting en de revenuen ervan komen terecht in de verenigingskas;
2. particuliere depots die handelen op basis van eigen risico. Ook zij krijgen korting. In beide gevallen geen vetpot. Depots vallen en staan met de man – meestal een imker – of de vrouw van die man, die het leuk vindt zoiets erbij te doen. Sociale mensen, die met collega-imkers graag over bijen praten. Ten aanzien van chagrijnige types heb ik zo mijn bedenkingen. Want ook op zondagmorgen kan zich een klant melden voor zes raampjes.

De laatste tijd besteed ik meer aandacht aan mijn (26) dephouders. Ik wil ze zo nu en dan ook in het blad BIJEN kort willen etaleren. De tijd daarvoor snoep ik af van onze marktbezoeken met onze bus. Dat ga ik wat minder doen met als voornaamste reden dat de marktclantring in volume afneemt. Overigens heb ik op die markten nauwelijks iets te duchten van de zgn. vrije handelaren. Ik noem ze mijn con-collega's. Ze zijn wel goedkoper, logisch want ze hebben geen acht man personeel in dienst, maar als ik dan ergens opeens niet meer verschijn, word ik daar wel op aangesproken. Dat heeft zeker ook met de kwaliteit van onze artikelen te maken. Niet voor niks adverteren we met de slogan: een imker met verstand wordt bij het Bijenhuis vaste klant. Een imker met verstand is dan een imker die kwaliteit weet te onderscheiden en te waarderen: duurkoop is tenslotte goedkoop, een oud Hollands gezegde.'

De imker 2004

'De imker van dit moment is over het algemeen een individualist. Met name degenen die dieper op de materie ingaan. Je vindt ze nogal eens onder de carnica- en Buckfastimkers. Ze verkondigen hun geloof niet zelden als een waarheid; hun eigen wijsheid als algemene wijsheid. Wellicht is dat nog een overblijfsel van wat imkers altijd gekenmerkt heeft. Eertijds stond de imker te boek als eigenwijs en in tegenstelling tot nu ook als zuinig, waarmee vaak ook een hoge mate van handigheid gepaard ging: wat je zelf kon maken hoefde je niet te kopen. Bovendien ging het hem om de honing. Daarin is nu wel verandering gekomen, men imkert om het imkeren. Men wil bezig zijn met de natuur en met levend materiaal op een

paar vierkante meter. Daar steekt wel een gevaar in. Ik denk wel eens: ze zijn op kleine schaal met een klein beestje bezig en gaan op den duur ook zo denken; het grote verband wordt niet meer gezien. Zuinigheid heeft plaats gemaakt voor de idee dat een hobby geld mag kosten. Beginnende imkers zie ik hier nog al eens de winkel verlaten met kasten en materialen ten bedrage van € 900,- / € 1.000,-. Ik kan daar natuurlijk weinig bezwaar tegen hebben.

Imkers komen heden ten dage uit alle lagen van de bevolking. Hier staan gedurende de week alle categorieën auto's voor de deur. Maar ook buitenlanders – zelfs Canadezen en Amerikanen - weten ons te vinden. Ook wel logisch omdat wij het enige effectieve aanspreekpunt op imkergebied in Nederland zijn. Wij werken, misschien wel zonder daarvan nog echt doordrongen te zijn, oecumenisch'.

Jammer maar niet hopeloos

'Daarom is het zo jammer dat de verschillende organisaties de koppen maar niet bij elkaar kunnen steken. De hete hangijzers heten, zoals gewoonlijk, geld, gezichtsverlies en verlies van identiteit. Maar een kleine bond met veel geld, die in alles moet gaan voorzien, is zijn geld zo kwijt. Gezichtsverlies is niet zelden een symptoom van kleinburgerlijkheid en in een grote organisatie is juist ruimte voor identiteitsverschillen. De Brabantse Studiedag bijvoorbeeld moet juist in een groter verband blijven bestaan. Eenheid in verscheidenheid betekent alleen maar rijkdom. Dat wil allemaal niet zeggen dat de imkerij in Nederland geen toekomst meer zou hebben. We hebben wel meer ups en downs meegemaakt. Op dit moment hebben we met de groeiende aandacht voor natuur en milieu een flinke troef in handen. Op lagere scholen en via NME-centra moeten de zaden voor een bijenvriendelijke toekomst gelegd worden. Onze CD-rom bijvoorbeeld is een goede stap in die richting. En vooral: oecumenisch blijven denken.'